

[Fiskeriministeren.]

markedsordninger og en harmonisering af medlemslandenes subsidiepolitik.

Jeg går ud fra, at det er spørgeren bekendt, at vi allerede har opnået ikke ubetydelig støtte fra EF i den aktuelle situation. Jeg tænker her på eksportrestitutioner og lagerstøtteordninger. Endvidere er der på nationalt plan ydet støtte til nedbringelse af fiskernes udgifter til olie.

Likviditetsvanskeligheder, der har gjort sig gældende både for visse dele af fiskeriet og konsumfiskeindustrien, er søgt afhjulpet ved de gennemførte låneordninger med statsgaranti.

Et lyspunkt er, at en vis prisbedring har kunnet konstateres i den senere tid, og den vil forhåbentlig fortsætte.

Jeg er enig med spørgeren i, at der må tillægges dansk fiskeeksport stor betydning. Tallet, som spørgeren nævner for eksporten i 1974, er udtryk for alle tiders rekord, og selv om vi ikke i år kan regne med at komme op på helt samme niveau i værdimæssig henseende, er der dog ikke tale om en nedgang, der på nogen måde kan betegnes som katastrofal.

De betydelige, men forhåbentlig forbigående vanskeligheder, som dansk fiskeri og fiskeindustri for tiden er ude i i modsætning til de nærmest foregående år, gør sig ikke alene gældende her i landet, men i så godt som alle andre fiskerinationer.

Forhåbningerne må derfor først og fremmes stilles til en international bedring af de økonomiske forhold og samarbejde på det internationale plan. Dette betyder dog ikke, at det ikke også på nationalt plan bør overvejes, hvad der kan gøres såvel i den nuværende situation som på længere sigt, hvilket også er årsagen til, at der er nedsat en alsidigt sammensat fiskerikommission, hvis opgaver er at komme med forslag til dansk fiskeripolitik på lidt længere sigt.

Man vendte herefter tilbage til dagsordenens punkt 4, der var:

Forhandling om miljøministerens skriftlige redegørelse af 6. november 1975 om landsplanlægningen.

(Redegørelse nr. III. Redegørelsen givet 6/11 75).

Forhandlingen genoptoges.

Nana Mikkelsen (VS):

For 14 dage siden fremlagde trafikministeren en redegørelse for de kommende store trafikinvesteringer. Det er næsten symbolsk, at folketingets debat om lands- og regionplanlægningen kommer 14 dage bagefter. Man skulle ellers tro, at helheden gik forud for detaljen, og at lands- og regionplanlægningen var det eneste fornuftige udgangspunkt for en debat om de store trafikinvesteringer, men så vidt er man altså ikke kommet.

Miljøministerens redegørelse af 12. juni, som nu er til debat, rummer mange sympatiske tanker om landets problemer og planlægningens formål. Den smukke sætning på side 2, at det er bedre at flytte jobbet til manden end manden til jobbet, er et af de sympatiske stød i trompeten, men problemet er, om det i et såkaldt planøkonomisk samfund og specielt i en situation med arbejdsløshed vil lykkes arbejdsministeriets Muhamed at flytte bjerge.

Lands- og regionplanlægningens formål fremgår af lovens § 1: at bidrage til en hensigtsmæssig udvikling af landets ressourcer, herunder med henblik på en ligelig udvikling af landet at sikre en hensigtsmæssig anvendelse af landets arealer, bl. a. således at forurening forebygges og den fysiske planlægning samordnes inden for rammerne af den økonomiske planlægning.

Det rejser en bunke problemer. Hvad er f. eks. en ligelig udvikling inden for rammerne af den økonomiske samfundsplanlægning? Er ligelig udvikling blevet mere vigtig end stadige nedskæringer i de offentlige budgetter i det fromme håb at kunne støtte eksporterhvervene, der ikke nødvendigvis placerer sig i afvandingsområderne?

Der kan nævnes andre smukke, men modstridende tanker. Det lykkes i samme spalte side 11 at fastslå så modstridende synspunkter, som at landets arealer skal anvendes ud fra en samfundsmæssig helhedsbetragtning, men at landets borgere skal sikres reelle muligheder for et frit boligvalg. Jeg skal ikke bore mere i de smukke, men modstridende tanker, blot konstatere, at den kommende lands- og regionplanlægning bør udvikles som et redskab til afdækning af lan-